นฌัวห์ ตู๊ ส๊า

ป๊วห์ เท่า ม้ว อี๊ ตูห์ มี ญั่ว ตู๊ นีห็ ยอห์ ฮ่อ ตี๊ เนงห์ ดู๊ เที๊ย ตู๊ เนกงห์ นีห็ ม้ว ฮนู๊ ญงห์ ลี 13 ษงห็ นีห็ ยอห์ อี๊ ตูห์ เม ญั่ว ฌีห็ ม้ว เนี่ย ศี๋ เที๊ย นีห็ ยอห์ จ๋อ เนงห์ ญ๊อ ฌีห็ เฉ้ง เฌ๋ น้อ อี๊ ปลัวห์ ยง อี๊ ปลัวห์ เที๊ย นีห็ เญี่ย อัว ตู๊ ส๊า เฮ๋ง.ม้ว อี๊ ฮนู๊ นีห็ ไฉ๊ๆ ปล๊า เฮ๋ง อัว เตรา นีห็ เท๋ ฌีห็ เตาห็ ลี นีห็ เที๊ย ลี ซ๋า เตา เตียห็ กู๋ ไฉ๊ ปล๊า อัว ลั้ว นอ กู๋ ยั๋ว มูห็ เนทรี๋ย ม๋อ ฆ๋อ ตีห์ ลอห็ น้อ. นีห็ เที้ย ลี เศี๋ย ศี่ เสี๊ย มูห็ อัว ตู๊ ส๊า เญียห์ ม๋อ นีห็ เที้ย ลี ม้า ม่า ญาห็ มูห็ เฮ๋า เฌ๋. นีห็ เที้ย ลี ญาห็ มูห็ ศอห์ ต่อ เฌ๋ ม๋อ เที้ย ลี มูห็ ม๊ว ม๋อ เที๊ย เยช๊า ลอห็ น้อ ต่า สี่ เนต๋อ อัว เตรา นีห็ เจ๊ง เที๊ย ป๊ง ปลีห์ ล้อ เฮ๋ง .วี่ ยอห์ นีห็ ฮน๋อ ฉี๋ เฌ๋ ลู๊ สั๊ว เนท นตร๋อๆ เตียห็ ตูห็ เนงห์ ตู๊ ส๊า ตูห็ เนงห์ ฌีห็ ม้ว เนี่ย ม้ว ศี๋ วี่ ยอห์ ก้อ ยชง ลี ก้อ.ก้อ เนี่ย เที๊ย ก้อ ศี๋ เที้ย ตัวห์ ตาห็ เที้ย เฌห์ ก้อ ญ๊อ อี๊ เลงห์ ลี กอ นตาห์.ต่า สี่ เนต๋อ ฉี๋ เฌ๋ เที้ย ลี ซ๋า เตียห็ ยั๋ว อัว ลี จาห์ เตรา เนียห์ มี ญั่ว นฌัวห์ เนต๋อ เน. อ๋อ กู๋ เป๊า เล่อ ม๊ว นีห็ เกอ เจีย นีห็ เที้ย เป๊า ศ้อ เก๋ ไฮห็ เตียห็ มูห็ อัว ตู๊ ส๊า เจห็ เที้ย ลี มาห์ ลี นอ.ฉี๋ เฌ๋ เที้ย ลี ม๊ว นฌัวห์ เกอ ยง ม๋อ เตา เป๊ ฮนู๊ อัว เตรา นฌัวห์ ไฉ๊ ปล๊า เฮ๋ง ไฮห็ ฌีห็ เตาห็ ลูห็. อัว เตรา ฉี๋ เฌ๋ ไฮห็ เตียห็ ญั่ว ฆ๋ว นศี่.ต่า สี่ เนต๋อ เที้ย ลี ม้ว อี๊ ตูห์ เนงห์ เสี๊ย ยชง ลอห็ เดฮา นีห็ เที้ย ป่อ. นีห็ เที้ย ลี ท๋อ ก่อ ฌอ นฌัวห์ๆ อัว ด๊า ฌี เฒ่า นีห็ ม่า ยอห์ ตูห็ ล๋า นตาห์ .ฉี๋ เฌ๋ ฮน๋อ ยช้อ เจห็ เที้ย เต๊ เตียห็ อัว ลี เนต๋อ.นีห็ เที้ย ฌอ นฌัวห์ ต่า สี่ เนต๋อ ตูห็ เนงห์ เสี๊ย ยชง เที้ย ลี ม๊ว ม๋อ เยช้า เตรา นฌัวห์ น้อ นีห็ เที้ย ไฮห็ เตรา นฌัวห์ เตีย ศี้ ฮนู๊ นอ มูห็ ฒ๊อ อัว อี๊ เยชาห์ นศี๋ เล่อ. เศ่อ ยูห็ ยั๋ว ปลัวห์ เบ่า ตีห์ ลอห็ ยั๋ว ฌู่ ฒ๊อ มูห็ อัว ตู๊ ส๊า เน้อ. ศี้ นตัว เท่า เนต๋อ ลอห็ ตู๊ นฌัวห์ เที้ย อัว อี๊ ตูห์ เนงห์ เฉ้ง ฮ้า เตรา เสี๊ย อัว น้อ อัว เฮาห็ เที๊ย อัว เนงห์ ยชง เล่อ.

เด็กขี้เกียจ

กาลครั้งหนึ่ง มีเด็กชายคนหนึ่งผิวดำเป็นคนขี้เกียจมากแกอายุประมาณ 13 ปี.อยู่ตัวคนเดียวไม่มีพ่อแม่แก เป็นเด็กเร่ร่อนอดมื้อกินมื้อไปวันๆและชอบขโมย อยู่มาวันหนึ่งเขาเกิดหิวขึ้นมาจนทนไม่ไหว เด็กชายจนคิดได้ว่าเราหิวข้าวจนแทบทนไม่ไหวเราจะไปหาข้าวที่ไหนมากินเสียหละ เด็กชายก็เลยตัดสินใจ ไปขโมยข้าวของคนข้างบ้านกิน เด็กคนนั้นเข้าไปในบ้านอย่างระมัดระวังเพราะกลัวเจ้าของบ้านจะเห็น และแล้วเด็กชายก็สามารถเข้าไปในห้องครัว ไปหยิบข้าวหยิบแกงกินอย่างหิวโหย และแล้วเด็กชายก็ต้องตกใจเมื่อเขาก็ยินเสียงเจ้าของบ้านกะโกนดังๆว่า ไอ้ขี้ขโมยเพราะแก เป็นเด็ก ขี้เกียจพ่อแม่ของแกจึงตายไปหมด หลังจากพูดจบเจ้าของบ้านจึงจับเด็กขโมยคนนั้นไปขัง ให้อดตายเสียมันจะได้รู้เสียว่าการขโมยของคนอื่นจะเป็นอย่างไรหลังจากนั้นก็จับเด็กขังไว้ได้สามวันเด็กหิวข้าวมากจนแทบพูดไม่ออกทำให้เจ้าของบ้านดีใจมากแล้วมีคนใจบุญมาเห็นเข้า เขาก็เลยขอร้องให้ปล่อยเด็กแล้วเขาจะจ่ายค่าเสียหายทั้งหมดเจ้าของบ้านจึงได้ปล่อยเด็กตั้งแต่นั้นมาเด็กคนนั้นจึงเป็นคนดีตลอดมา